

være for vidtgående, i hvilken forbindelse man henviser til udvalgets bemærkninger pag. 38 nederst til pag. 39.

Til § 4.

Denne bestemmelse har ikke noget modstykke i den nuværende lov. Indgreb af denne art kan ifølge § 11 i dyreværnsloven foretages af enhver, og justitsministeriet kan derfor tiltræde udvalgets forslag om, at det i loven udtrykkeligt udtales, at sådanne indgreb ikke omfattes af loven. Bestemmelsen er enslydende med udkastets, til hvis bemærkninger, betænkningens pag. 39 man henviser.

Til § 5.

Bestemmelsen er ny. Den svarer til udkastets, dog at udtrykket „det bør tilstræbes, at der ikke anvendes flere dyr end nødvendigt“, der efter justitsministeriets formening er for vagt formuleret, er erstattet med udtrykket „der må ikke anvendes flere dyr end nødvendigt“. Foreningen „Kampen mod Vivisektionen“ har foreslået, at det fuldstændig forbydes at anvende aber, hunde og katte til forsøg. Under hensyn til de af udvalget i betænkningen pag. 39 anførte betragtninger mener justitsministeriet ikke, at dette forslag bør følges, men kan tiltræde udvalgets forslag om, jfr. § 6, at der for disse dyrs vedkommende indføres særlige regler angående journalføringen.

Til § 6.

Reglen om journalføringspligt svarer til vivisektionslovens § 2, stk. 5, men pligten foreslås noget udvidet og skærpet. Det udvalg, der har forberedt loven, har foreslået, at journalerne skal autoriseres af justitsministeriet. Da det er det tilsynsførende udvalg, jfr. § 7, der skal gennemgå journalerne, har justitsministeriet anset det for mere hensigtsmæssigt, at autoriseringen henlægges til dette udvalg, som herved tillige sikres kontrollen med, for hvilke personer autorisering finder sted.

I udkastets § 6 er der som stk. 3 foreslået en regel om, at de i medfør af § 2, stk. 3, meddelte tilladelser til at foretage forsøg uden anvendelse af bedøvelse skal bringes til offentlighedens kundskab. Justitsministeriet agter at tage op til overvejelse, om der måtte være anledning til i lighed med, hvad der er tilfældet i enkelte fremmede stater, at offentliggøre en periodisk beretning om vivisektioner, og man har derfor

anset det for unødvendigt, at der i loven optages forskrifter om offentliggørelse i denne specielle henseende,

Bortset fra disse afvigelser er forslaget enslydende med udkastet.

Til § 7.

Vivisektionsloven indeholder ingen regler om et tilsynsførende udvalg som det foreslåede, men bestemmelser herom findes i en af justitsministeriet udfærdiget bekendtgørelse af 27. april 1929.

Stk. 1. Et mindretal indenfor det udvalg, der har forberedt loven, har foreslået, at der i det tilsynsførende udvalg optages en repræsentant for dyrebekyttelsesforeningerne, således at justitsministeriet blandt medlemmerne af disse foreningers bestyrelser udpeger den pågældende repræsentant. Idet justitsministeriet kan tiltræde det til støtte herfor af mindretallet anførte, betænkningens pag. 41, stilles der forslag om, at det bestående tilsynsudvalg foruden med et medlem udpeget af Aarhus universitets lægevidenskabelige fakultet udvides med en repræsentant for dyrebekyttelsesforeningerne.

Stk. 2. Udvalgets opgave svarer til, hvad der gælder efter den bestående ordning. Efter udkastet foreslås udvalget berettiget til at besigtige forsøgsdyrene og de lokaler, hvor forsøgene foretages. Justitsministeriet må anse det for rigtigst, at der tillige gives udvalget ret til — også uanmeldt — at overvære forsøg, eventuelt ved et eller flere af medlemmerne, idet man ikke kan dele de i udvalgsbetænkningen fremsatte betænkkeligheder ved en sådan ordning. Man har derfor ændret udkastet i overensstemmelse hermed, ligesom man har foretaget en mindre redaktionel ændring.

Stk. 3 svarer i det væsentlige til den hidtil gældende ordning.

Til § 8.

Der gives efter forslaget domstolene friere adgang til at udmåle straffen efter omstændighederne i det enkelte tilfælde, ider der på den ene side ikke sættes nogen grænse nedad for bøders størrelse og på den anden side gives adgang til i grove tilfælde at idømme hæfte. At forslaget ikke som udkastet fastsætter et minimum af 200 kr. for overtrædelse af bestemmelserne i §§ 2 og 3, er således ikke udtryk for en mildere vurdering af sådanne overtrædelser, idet der netop i disse tilfælde vil kunne blive tale om at anvende